

Trpí-li jedna část, trpí s ní části všechny!
(1 Kor 12:26)

Slovo úvodem

Drazí přátelé!

Máme za sebou vánoční čas. Čas radosti z narození syna Božího. Čas, kdy jsme si společně s dvěma miliardami křesťanů připomínali, že se „slovo stalo tělem a přebývalo mezi námi“. V této chvíli jsme mysleli i na 245 milionů křesťanů ve 144 zemích světa, kteří jsou různou měrou pronásledováni. Jsou obětí všemožných ústrků, od šikany přes kriminalizaci až po genocidu (Blízký východ, Nigérie).

Je poměrně tristní sledovat, jak se ke skutečnosti nejrozsáhlejšího pronásledování křesťanů v dějinách staví vůdci na křesťanských základech vystavěné Evropy. Možná je příznačné, že jednou z výjimek porušující hlasité mlčení je

britský premiér Boris Johnson, tedy premiér země, která je na odchodu z EU. Johnson o Vánocích řekl: „**Pamatujte na ty křesťany ve světě, kteří čelí perzekuci. Štědrý den slaví v soukromí, v tajnosti, možná ve vězeňské cele. Jako ministerský předseda to chci změnit. Stojíme za křesťany solidárně všude a budeme bojovat za jejich právo praktikovat svou víru.**“

A jaký vzkaz jsme obdrželi z „Bruselu“? Od Evropské komise vedené křesťanskou demokratkou jsme zachytili přání: „All I want for Christmas is LGBTI equality! (Na Vánoce si přeji LGBTI rovnost)“. Evropská komise má patrně dojem, že nejpálčivějším evropským problémem je (ne)rovnost všech skutečných i vymyšlených pohlaví. Pomocí antidiskriminačních zákonů ta samá Evropská komise posouvá (nejen) křesťany, kteří si zachovali zbytky zdravého rozumu, na okraj společnosti. A to v době, kdy v Evropě samé neustále roste počet nejen antisemitských, ale také protikřesťanských útoků a sílí vlna barbarského vandalizmu. S umenšováním podílu praktikujících křesťanů čelí církevní stavby vlně zanedbávání, vandalizmu a svatokrádeží. V roce 2019 bylo cílem zločinů zhruba 3 000 evropských kostelů a dalších křesťanských budov. Nejrozšířenější je toto ničení ve Francii, kde dochází ke třem incidentům denně. Připomeňme si, že žhářská verze ničivého požáru pařížské katedrály Notre-Dame je stále ve hře.

John Eibner – ředitel CSI – na dotaz, zda by západní politici měli cíleně podporovat pronásledované křesťany ve světě, odpověděl: „*To, že tak nečiní, je výrazem dekadence Západu*“. Ve Zpravodaji, který držíte v rukou, se věnujeme aktivitám vlády, která je v tomto ohledu světlou výjimkou. Maďarský premiér Orbán založil úřad na pomoc pronásledovaným křesťanům, který pomáhá lidem, kteří o Maďarsku možná nikdy neslyšeli. Do čela úřadu postavil státního tajemníka Tristana Azbeje. Ve Zpravodaji Vám přinášíme velice podnětný rozhovor (s dovolením převzatý z Konzervativních novin) s tímto bývalým diplomatem.

Také tentokrát Vás žádám o zaslání protestního lístku. Píšeme do Islámské republiky Pákistán, kde pokračuje kriminalizace a věznění i naprosto nevinných občanů skrze zákony o rouhání.

Děkuji Vám všem, kteří se zajímáte o osudy pronásledovaných křesťanů, děkuji štědrým dárcům za finanční podporu trpících pro Krista. Díky Vaším štědrým darům bude i v roce 2020 CSI aktivní na mnoha místech ve světě. Ve Zpravodaji si můžete přečíst, kde všude a jak CSI pomáhá.

Jako obvykle s prvním Zpravodajem posíláme potvrzení o darech. U mnoha dárců (např. farností) neznám adresu, na kterou bych potvrzení, pokud ho potřebujete, měla zaslat. Pokud Vám tedy potvrzení nedošlo a potřebujete ho, sdělte mi, prosím, adresu, na kterou mám potvrzení zaslat. Děkuji a do roku 2020 Vám přeji vše dobré!

Monika Kahancová

*Jedním z hlavních úkolů CSI je informování veřejnosti o **pronásledování křesťanů ve světě**. Nabízíme vašemu farnímu společenství, sboru, škole, obci (díky sponzorům) bezplatnou **přednášku a prezentaci** na toto téma. Budeme vděční za váš zájem! Kontakt najdete na zadní straně Zpravodaje.*

Foto na titulní straně: Syrské děti

Pákistán: Přestaňte zneužívat zákony o rouhání!

„Jsem hluboce otřesený, protože se celá moje vesnice obrátila proti mně a sousedé pro mě žádali smrt.“

Nabeel Masih

Lidem obviněným z rouhání hrozí v Pákistánu obrovské nebezpečí, a to i v případech absurdních nařčení. Mnoho nevinných lidí, jako např. Nabeel Masih, kterého podporuje CSI, je uvězněno. CSI požaduje jejich propuštění a revizi zákonů o rouhání.

Nabeel Masih byl uvězněn jako nezletilý

Křesťan Nabeel Masih byl zatčen jako nezletilý v roce 2018 a za rouhání byl odsouzen na deset let do vězení. Údajně zveřejnil na Facebooku obrázek znázorňující prasečí hlavu na Kaabě (centrální muslimské svatyně v Mekce).

Nabeel pochází z chudé rodiny a chodil do školy jen do čtvrté třídy. Jeho vzdělání je tak chatrné, že by měl velké potíže užívat Facebook. Nabeel u soudu vypověděl, že muslimští kolegové vytvořili falešný profil na Facebooku a jeho jménem zveřejnili obrázek.

CSI pomáhá obětem zákona o rouhání

Náš partner z pákistánského projektu navštívil Nabeela s jeho otcem a bratrem ve vězení. „Jsem hluboce otřesen, že se všichni lidé z mé vesnice - dokonce i ti, se kterými jsem tolik let byl v kontaktu - obrátili proti mně a žádali mou smrt,“ řekl Nabeel. Bojí se, že by lidé, kteří ho tak nenávidí, mohli

ublížit i jeho rodině. „Obzvláště mě bolí, že ve vězení sedím já, nevinný negramotný, a muslimové, kteří se trestného činu skutečně dopustili, jsou na svobodě.“ Nabeel je na samotce a návštěva může trvat jen půl hodiny. CSI nechce tuto nespravedlnost akceptovat a proto, poskytuje právníkovi potřebné peníze, aby bylo možné napadnout rozsudek u vyššího soudu. Pokrýváme také náklady na cestovné pro rodinu, aby mohla Nabeel Masiha navštěvovat. Měl by pravidelně slyšet, že se jim daří dobře.

Otec a bratr Nabeela Masiha

Za rouhání trest smrti

Pouhé obvinění z rouhání ohrožuje nejen nařčenou osobu, ale i její rodinu, příbuzné, někdy dokonce i sousedy. Podle Pákistánské komise pro lidská práva bylo od roku 1990 za údajné rouhání lynčováno nejméně 70 lidí. Celé čtvrti byly vypáleny. Obvinění z rouhání je často zneužíváno ke zbavení se nepohodlné osoby. Mnoho obvinění je zcela absurdních a dokonce i mentálně postižení lidé (jako je Rimsha Masih) a nezletilí (jako je Nabeel) končí ve vězení.

Jak uvádí Středisko pro sociální spravedlnost, od 80. let bylo obžalováno přibližně 1 500 lidí, často příslušníků náboženských menšin, zejména Ahmadíja a křesťanů. Podle pákistánského trestního zákona může být rouhání proti Koránu trestáno doživotním vězením, rouhání proti Mohamedovi může být dokonce trestáno smrtí.

Asia Bibi

Připomínka případu Asie Bibi

Nejznámější obětí zákonů o rouhání je Asia Bibi, která byla po odsouzení k trestu smrti a desetiletém věznění osvobozena v říjnu 2018. O rok později, v září 2019, byl muslim Wajih-ul-Hassan osvobozen po 18 letech vězení.

Asia Bibi a Wajih-ul-Hassan byli odsouzeni k smrti za údajné rouhání proti muslimskému prorokovi Mohammedovi. Nejvyšší soud je oba osvobodil. Za roky bezdůvodného zadržení nedostali žádné odškodnění.

Vrah oslavován jako hrdina

Případ Asie Bibi také ukazuje, jak nebezpečné je se obviněných z rouhání jen zastá-

vat. Dva vysoce postavení politici (muslimský guvernér Salman Taseer a křesťanský ministr Shahbaz Bhatti) byli zavražděni, protože se obětí zastali a požadovali revizi zákonů o rouhání. Mumtaz Kadri, osobní strážce a zároveň vrah guvernéra Taseera, byl popraven 29. února 2016. Pro mnoho muslimů je velkým hrdinou a mučedníkem. Jeho pohřbu se zúčastnili statisíce mužů a jeho hrob se stal poutním místem.

Salman Taseer

Shahbaz Bhatti

pohřeb vraha

Násilí proti revizi

Kritika zákonů o rouhání následkem zastrahování poněkud ustala. I právníci zastupující podezřelé z rouhání se musí bát o život. Například Saif Mulúk, muslimský právník Asie Bibi, čelil výhrůžkám. Poté, co uprchl do zahraničí, se 64 letý právník vrátil zpět do Pákistánu, aby bránil další křesťany obviněné z rouhání: „Je lepší zemřít pro dobrou věc, než nečinně přihlížet!“.

Existují návrhy, jak zneužívání zákona alespoň omezit – trest smrti by měl hrozit i těm, kteří si obvinění z rouhání vymysleli a vyšší policejní důstojník by měl obvinění prošetřit ještě před podáním trestního oznámení. Ale pouhé úvahy o revizi zákonů o rouhání vyvo-

lávají masové násilné protesty.

Pakistánského premiéra Imrana Khana, pak žádáme, aby ukončil zneužívání zákonů o rouhání a zasadil se o jejich revizi. Děkuji Vám za solidaritu s lidmi v Pákistánu, kteří jsou nevinně pronásledováni.

CSI - Adrian Hartmann

Podle zpráv občanských iniciativ se odhaduje, že pouze v roce 2017 bylo za rouhání uvězněno nejméně 50 osob, přičemž nejméně 17 osob čelilo možnému trestu smrti. Podle zprávy o svobodě svědomí úřady stíhaly v letech 1987 až 2012 celkem 1 170 případů rouhání, přičemž každý rok bylo zaznamenáno mnoho nových případů.

Žádáme Vás o zaslání protestního lístku pákistánskému premiérovi! (viz. obálka)

Sýrie: Poslední hřebík do rakve

Letos v říjnu zahájila turecká armáda ofenzívu na severovýchodě Sýrie se záměrem obsadit třicetkilometrový pruh Sýrie a přeměnit ho na bezpečnostní koridor. Zeptali jsem se Johna Eibnera, ředitele CSI

Pane Eibnere, jak moc je vpád Turecka nebezpečný pro křesťanské menšiny v kurdských oblastech?

Křesťanské menšiny na severovýchodě Sýrie, zvláště v provincii al-Hasaka, jsou tureckou invazí existenčně ohroženy. Myslím, že jde o „poslední hřebík do rakve“ starobylých křesťanských církví.

Mluvíte o posledním hřebíku - panovalo ohrožení v této oblasti už dříve?

Ano, existence křesťanských společenství je obecně ohrožena od doby kdy USA a jejich partneři v Evropě a arabském světě zahájili v roce 2011 plán změny režimu v Sýrii...

Jakou reakci očekává CSI od západních politiků?

Jádrem problému je nestabilita syrského státu. Nejdůležitějším krokem, který musí západní politici udělat, je zrušení sankcí zatěžujících ekonomiku země a majících negativní dopad zvláště na syrské civilní obyvatelstvo. Ženevská konvence zakazuje kolektivní trestání civilistů pro chyby jejich vedení. Např. Švýcarsko, jako neutrální země, by mělo opět otevřít velvyslanectví v Damašku.

Pokračování vlády diktátora Asada a jeho obávané tajné policie přece nemůže být řešením?

Doufám, že současné pokroky v jednáních o syrské ústavě na půdě OSN povedou nakonec k silné, aktivní vládě.

Má Evropa a Švýcarsko jako nejlepší řešení podporovat občanskou společnost, aby nahradila moc diktátora?

Západní země by se měly vehementně snažit posílit občanskou společnost. Je dlouhodobým problémem, že v praxi nevidíme výsledky. Příliš často se totiž západní státy spojují s brutálními diktaturami, jakou je třeba Saudská Arábie. Země, kde je nejenom potlačena každá politická opozice, ale úplně chybí pluralita náboženství.

Zdroj: CSI

Na cestě po Sýrii

V září 2019 se naše projektová manažerka pro Střední východ znovu vydala na cestu po Sýrii. V cestovní zprávě nás informuje o návštěvě Damašku, Maarat Saidnaya, Homsu a Aleppa. Nahlédneme do země, kde má CSI své spolupracovníky a rozvíjí své projekty.

Hélène Rey - CSI

Damašek - město apoštola Pavla

Mám dojem, že v Damašku všude potká-
vám svatého apoštola Pavla! Kaple v místě,
kde se podle tradice Saulovi zjevil Ježíš a
došlo k jeho obrácení.

Damašek – město apoštola Pavla

Radostný smích mě vítá v ledvinové klinice podporované CSI. Pacient na fotografii žije v jedné z nejchudších čtvrtí Damašku a lékařskou péči na této klinice by si nikdy nemohl dovolit. Tříkrát týdně zde absolvuje několikahodinovou dialýzu.

Maarat Saidnaya - zpět ke kořenům

250 mladých lidí z celé Sýrie se účastní mládežnické konference Syrské ortodoxní církve. Je zde také patriarcha. Mladí lidé z Kamišli mi říkají o jejich hlubokém přání zůstat v Sýrii navzdory všemu. Nikdo z nás nečekal, že turecká armáda zaútočí na náš region a že to bude navíc tak brzy.

Homs - oázy uprostřed nezměrné destrukce

Stojím u hrobu otce Franse, který je jednou ze statisiců obětí strašlivé války. Nizozemský duchovní sloužil Syřanům i během války v těsném sousedství islámských bojovníků. Krátce před osvobozením starého města byl 7. dubna 2014 zastřelen - po téměř 50 letech v Sýrii.

Le Sénevé – („Horčičné semínko“), je dení středisko pro děti s mentálním postižením, které je provozováno církevně. Během války byla budova základnou teroristické milice al-Nusra. S podporou dárců CSI se do budovy, která je již z velké části obnovena

vrací život a centrum denně navštěvuje okolo stovky dětí.

hrob otce Franse

Rozsah devastace některých oblastí Homsu je depresivní. Taxikář sotva zadržuje slzy. Od doby, kdy se vrátil do Homsu se tam nebyl ani podívat, protože tu zkázu vidět ani nechce. Pásmo úplného zničení se táhne v délce několika kilometrů. Části města, které byly válkou ušetřeny jsou naopak velmi živé.

Aleppo - nejvíce projektů CSI

Aleppo je město, kde má CSI v současné době nejvíce projektů. Je pro mne radostnou povinností navštívit naše dva velké, v současnosti již dokončené, rekonstrukční projekty!

Prvním je rekonstrukce sportovního centra arménské komunity. Dalším projektem je pak škola Syrské pravoslavné církve. Naši partneři jsou vděční za finanční podporu a zájem ze strany CSI, který je motivuje k další práci navzdory všem hrozbám.

Jedním z projektů, který je mi obzvláště blízký, je projekt Leyly Antaki, který nese název „Heartmade“ a v jehož rámci jsou přešívány použité, válkou poškozené nebo vyhozené oděvy.

Hélène Rey - CSI

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“**

sv. František z Assisi

Indonésie a Malajsie: Ohrožení křesťanů roste

„Také Indonésie a Malajsie jsou vystaveny džihádistské infiltraci podporované Saudskou Arábií (SA)“ - prezident CSI Herbert Meier.

„K zemím, ve kterých se situace menšin, tedy i křesťanů, trvale zhoršuje, je třeba přiřadit i Indonésii a Malajsii. Proto i tímto směrem CSI obrací pozornost,“ prohlásil H. Meier na dni CSI.

Příklady náboženského násilí:

Malajsie: Pastor Raymond Koh byl 13 února vytažen ze svého auta a unesen. Celá akce trvala jen půldruhé minuty. Je tedy zcela zřejmé, že tento zločin, který náhodou

zahlédli katolíci, byl plánován a pečlivě organizován. Jde o jeden z mnoha dalších případů násilí, které má formu únosů, omezování misionářské činnosti a napadání kostelů až po menší teroristické útoky.

Raymond Koh

Indonésie: V Surabaji na západní Jávě byly vloni 13. května napadeny bombami tři kostely. Bylo zabito 15 věřících a 57 zraněno. Tři sebevražední atentáčníci pocházeli z rodiny, která je vyslala do Sýrie a

Iráku, aby posílili řady IS a absolvovali teroristický výcvik.

Jiný příklad: Na ostrově Sulavesi se loni konal biblický tábor pro 100 mladých křesťanů ve věku 16 až 19 let. 28. září se otřásla země a obrovská vlna tsunami zalila ostrov. Mladí lidé hledali záchranu na vyvýšeném místě. Našli ji v mešitě. Jeden svědek viděl, jak černě oděná dívka láká děvčata do auta. Toho dne zmizelo 9 děvčat. Dosud o nich nejsou žádné zprávy.

Cukr a bič

Náboženská svoboda je v Malajsii deklarovaná, ale jen na papíře. Pro konverzi ke křesťanství je velice obtížně dosažitelné zaznamenání změny náboženského vyznání do občanského průkazu, což ale podle práva šaría musí. Vláda usiluje o důslednou islamizaci celé země a začíná už ve školách. CSI se bude snažit bránit před vládním islamizačním úsilím především křesťanské domorodé vesnice. Vláda postupuje metodou cukru a biče. Stanete-li se muslimy, budete mít výhody. Vláda vám bude poskytovat dotace, dostanete nové domy, dobré zásobování vodou. Program je financován ze Saúdské Arábie, která se snaží po celém světě šířit radikální islám.

Asijský tygr Malajsie

Malajsie s 31 miliony obyvatel se řadí k asijským ekonomickým tygrům, už dlouho nepatří mezi rozvojové země a i do budouc-

nosti je očekáván vysoký hospodářský růst. V převážně muslimské zemi tvoří desetinu obyvatelstva křesťané, především katolíci. Země je multináboženská a multietnická. Politicky jde o konstituční monarchii s devíti sultanáty. Vládnoucí strana, která je velmi zkorumpovaná, se chtěla napojit na islamisty, ale bez úspěchu. Křesťané tak získali novou naději.

Zákony o rouhání mají pokračování

V Indonésii je šest států uznávaných náboženství, mezi nimi katolictví a protestantství. I zde ale existují omezení náboženské svobody, především kvůli platnosti zákonů o rouhání. Nejhorší je situace na západní Jávě, kde byli napadáni pastoři i kněží. Indonésie je stát s největším počtem muslimů na světě. Z 261 milionů obyvatel je 190 milionů muslimů a 26 milionů křesťanů. Indonésie má sekulární ústavu, ale i zde je znatelné posilování radikálního islámu s podporou Saúdské Arábie.

Přes pronásledování roste víra

Přezident CSI procestoval velkou část Indonésie a setkal se s řadou statečných a obětavých křesťanů. Je tedy zcela správné, když je bude CSI podporovat. Mají silnou víru i navzdory pronásledování. Herbert Maier řekl, že v rámci nového projektu v Indonésii a Malajsii musí CSI informovat světovou veřejnost o utrpení pronásledovaných. Je třeba vysvětlovat, informovat, požadovat dodržování lidských práv a bude-li třeba, poskytnout humanitární pomoc.

Zdroj - CSI

Nigérie: Prsty zmrzačené ohněm

„Fulbové křičeli, že nás všechny zabijí.“
Philemon

Přežil s těžkým zraněním. Křesťan Philemon Mashingil byl zachráněn z hořícího domu, který zapálili fulbští muslimové. Oheň však zmrzačil mnoho jeho prstů a vážně ho znetvořil. CSI mu umožňuje podstoupit nezbytnou operaci.

Islámští pastevci Fulbové pravidelně útočí na křesťanské vesnice, drancují je a zabíjejí obyvatele. Stovky tisíc křesťanů přišly tímto způsobem o domov. K jednomu z nejhorších masakrů došlo 22. června 2018 v blízkosti města Jos v centrální Nigérii. Bylo zavražděno přes 200 křesťanů a stovky lidí byly vážně zraněny. Philemon Mashingil je jedním z mnoha zraněných, kteří stále trpí vážnými zdravotními následky útoku.

Zapálili dům

Křesťanský farmář z vesnice Ruku vzpomíná, jak po zuby ozbrojení extrémisté vstoupili do jeho vesnice a začali zběsile pálit. „Běžel jsem v hrůze, jak jsem jen mohl a schoval se v domě přátel,“ říká Philemon Franco Majokovi, projektovému manažerovi CSI.

Dům ale nebyl bezpečným úkrytem, nýbrž nebezpečnou pastí, do které Philemon spadl. Fulbové vešli do domu a objevili skrývající se křesťany. Útočníci křičeli: „Allahu Akbar! Bůh je největší! Zabijeme vás všechny, nevěřící!“

Fulbové dům zapálili, obklíčili ho a počkali do chvíle, kdy byli přesvědčeni, že jsou uvnitř již všichni mrtví.

Naléhavá potřeba operace

Odvážní lidé vyvedli Philemona z hořícího domu poté, co teroristé odešli. Dopravili ho do nemocnice. Philemon hrozný žhářský útok přežil, ale celé jeho tělo bylo pokryto těžkými popáleninami, jeho tvář je znetvořená. Oheň také úplně zmrzačil několik prstů.

Franco Majok (CSI) se s Philemonem setkal a okamžitě dospěl k závěru, že je tu nutný velký lékařský zásah, aby mohl popálený křesťan znovu vést víceméně nezávislý život. Za svého momentálního stavu se Philemon není schopen ani sám obléci. Mladý otec čtyřletého dítěte a jeho manželka Alžběta jsou nekonečně vděční, že CSI uhradí lékařské náklady. CSI - Reto Baliarda

Jižní Súdán: Potravinové balíčky pro 2300 rodin

„Některé ženy tančily radostí - děkova-ly za potraviny a děkovaly Bohu.“ Franco Majok, projektový manažer CSI v Jižním Súdánu

CSI rychle zareagovala na hlad v severozápadních oblastech Jižního Súdánu. Mnoho lidí bylo zachráněno před dalším hladověním. V rozhovoru vysvětluje odpovědný projektový manažer CSI Franco

Majok, jak vyhledává lidi hladem nejohroženější.

CSI: Která oblast jižního Súdánu byla hladomorem zasažena?

Franco Majok: Byla zasažena celá země, ale situace byla zvláště vážná v oblasti našeho působení, ve státech Lol a Aweil Ost. Nejhorší období nastalo v období mezi květnem a koncem července.

V červenci v této oblasti CSI organizovala a koordinovala potravinovou pomoc. Kolik lidí pomoc obdrželo?

Společně s mým místním týmem jsem dokázal poskytnout 2 260 hladovějícím rodinám z 29 vesnic po 50 kilogramech prosa a pytle arašídů. Rozdělovali jsme také motyky pro obdělávání půdy.

Je známo, zda lidé v naší oblasti umírali hlady?

Nikdo nezemřel hlady. Dokázali jsme velice rychle zareagovat poté, co OSN v dubnu vydala varování před hladem. Všichni členové našeho týmu, který se skládá převážně z dobrovolníků, neúnavně pracovali, aby se pomoc k těm nejchudším dostala včas.

Jak zjistíte, kteří lidé jsou nejhůře postiženi nedostatkem potravin?

Cestuji od vesnice k vesnici a ptám se vůdců, kteří obyvatelé jsou na tom nejhůře. Také se obracím na místní úřady v Lol a Aweil Ost. Většinou jsou dobře informovaní a vědí, kde je hlad obzvláště akutní. Stává se také, že mě žádají o pomoc přímo zástupci dotčených vesnic. Samozřejmě si přesně prověřím, jaká je v příslušné vesnici skuteč-

ná situace.

Jak jsou potraviny distribuovány?

Nakupujeme čirok a arašídy na místních trzích v Lol a Aweil. Najímáme řidiče kamionů pro přepravu potravin do měst Wanyjok a Ariath. Tam pak připravujeme potravinové vaky dřívě, než jsou distribuovány ve vesnicích.

Takže je nedostatek potravin způsoben i nedostatečnou distribucí potravin?

Ano, v současné době. Problém je také v tom, že potraviny jsou pro mnoho lidí cenově nedostupné. A v současné době nikdo nemůže počítat s opatřeními státní podpory.

Jak vesničané reagují, když přivezete potraviny?

Všude vidím rozzářené tváře a zářící oči. Lidé jsou velmi vděční a říkají, že jsme jim zachránili život. Přestávají mít obavu, co bude zítra nebo pozítří.

Vybavujete si zážitek z distribuce potravin, který Vámi opravdu pohnul?

Ano, to bylo ve vesnici Gokmachar ve stavu Lol. Tam čtyři ženy tančily nadšením a chválily Boha za záchranu životů. Obzvláště mě dojalo, když jsem mohl krmit malou holčičku, která se po celou dobu usmívala.

Existují nějaké nepříjemné problémy s distribucí potravin?

Stává se, že k nám přicházejí lidé, kteří nejsou nejvíce postiženi. Musíme také odmítnout ty, které již podporují jiné organizace. Naštěstí nikdy nedošlo k vážnému sporu. Odmítnutí lidé jsou obvykle zklamaní a poněkud naštvaní.

Jaké jsou hlavní příčiny hladu v jižním Súdánu?

Potravinová krize je částečně způsobena suchem. Loni v květnu v období dešťů pršelo málo. Pak přišel přivalový déšť, který způsobil záplavy. Ke krizi ale významně přispívá politicky nestabilní situace. Občanská válka na zemi vážně dopadá. Příměří, které platí od října 2018, zatím trvá a mnoho uprchlíků se vrací ze sousedních zemí. Bude však trvat roky, než se ekonomika zotaví. Musíme tedy očekávat další potravinové krize.

Jak hodnotíte šanci na trvalý mír?

Jsem optimistický. Občanskou válku v

Jižním Súdánu primárně podporoval bývalý súdánský prezident Omar al-Bašír, který vyzbrojoval povstalce. Nyní, když už není Bašír u moci, se otvírá slušná šance na udržitelný mír v Jižním Súdánu.

Co by se stalo, kdyby CSI nezasáhla proti hladu?

Jsem si jistý, že by lidé v naší oblasti hladověli. Jiní by se pravděpodobně pokusili uprchnout do sousedních zemí. Jelikož OSN není v Aweil Ost a Lol nijak zvlášť přítomna, je zde pomoc CSI o to důležitější.

Reto Baliarda - CSI

Indie: Policie zůstává při ochraně náboženských menšin nečinná

Od znovuzvolení Narendry Modiho se situace křesťanů a jiných náboženských menšin v Indii zhoršila. Na celostátní úrovni se nyní objevuje zákon proti konverzi. Partnerka projektu CSI Chaya Kumar referuje o své každodenní práci:

CSI: Prosím, řekněte nám, co děláte pro křesťany v Indii?

Chaya Kumar *: Vytvořili jsme síť právníků, kteří poskytují bezplatnou právní podporu lidem, kteří jsou obtěžováni kvůli své víře. Provádíme školení o základních právech zaručených ústavou a stávajících opravných prostředcích. Organizujeme také workshopy pro právníky, aby mohli lépe vést své procesy.

Zřídili jsme tísňové telefonní číslo, na které lze hlásit útoky. To je velmi důležité, protože policie často zůstává nečinná v případech, kdy volají o pomoc náboženské menšiny.

Během útoku jsme často kontaktováni, například když se u někoho objeví dav a vyhrožuje mu. V takové situaci okamžitě voláme policii a vyzýváme ji k zásahu.

Jak často lidé využívají možnost tísňového volání?

V loňském roce jsme měli přes 3000 hovorů. Většina volají lidé, kteří potřebují informace. Díky WhatsApp se znalost čísla tísňového volání rychle rozšířila. Volají nám také lidé ze skupin, které nás ohrožují. Jsme proto velice rádi, že jsme dosud dokázali provozovat tísňové číslo bez větších problémů.

Jaké problémy mají křesťané v každodenním životě?

V každodenním životě se někteří křesťané setkávají se značnými obtížemi. Několik lidí hledajících pomoc např. uvedlo, že jim místní obecní rada zakazuje účast na bohoslužbách. Byli žádáni o konverzi a byl jim odepřen přístup k vodě a do lesa. Když kontaktují policii, často narazí na nezájem. Může se dokonce stát, že dav nutí policii, aby přijala opatření proti křesťanům.

Zaznamenali jsme také trend, kdy úřady informují domácí církve, že proti nim existují stížnosti. I lidem, kteří se setkávají ve svých domovech, oznamují, že musí požádat o povolení. Otázka zní: Kdo vám takové povolení je oprávněn vydat, ale hlavně kdo vám má co nařizovat s kým se setkáte ve svém domě?

Po znovuzvolení Narendry Modiho premiérem indické vlády se pozorovatelé obávali, že se pronásledování menšin zintenzivní. Stalo se tak?

Největší změnou od voleb je rostoucí sebestota davu. Domnívají se, že nyní nastal čas udělit indickým menšinám lekci a přeměnit Indii na jednotný hinduistický národ. Obavy, že poroste násilí se naplnily. Do konce září roku 2019 došlo k 260 útokům na křesťany. Na stížnosti na chování fanatického davu reagovala policie jen v 25 případech. Policie by při své práci neměla rozlišovat náboženskou příslušnost.

Situace v Kašmíru je pak považována za zásah proti velké menšině. Ve východní části Indie, ve státě Assam, bylo téměř dvěma milionům lidí řečeno, že nejsou indickými občany a nikdy jimi nebyli. Vláda pro ně staví velké internační tábory. Asi 50% těchto lidí jsou muslimové. Dopad této politiky na náboženské menšiny je zřejmý.

A další příklad: Bylo oznámeno, že se připravuje celostátní zákon proti konverzím. V sedmi indických svazových státech, kde už takový zákon platí, vidíme spoustu násilí a násilných obvinění křesťanů. Něco takového by se tedy mělo rozšířit po celé Indii.

Je možné se před zákony o konverzích nějak bránit?

Zákony proti konverzím vytvořily klima, ve kterém jsou konverze samy o sobě považovány za nesprávné nebo nezákonné. Podle těchto zákonů se za každou změnou náboženství automaticky skrývá nějaký nátlak nebo pobídka. Chápe konverzi jako člověka, který podlehl násilí a byl zneužit. Nepočítá s možností svobodného rozhodnutí změnit své náboženské vyznání.

Kdo bývá obviněn podle zákona o konverzi?

Konverze k hinduismu nejsou stíhány. Někdy jsou obviňováni muslimové, zejména ve státě Gudžaráť. Žaloby se zaměřují hlavně na křesťany, kteří pak často tráví roky prokazováním své nevinny.

A co ti, kteří chtějí konvertovat?

Musíte požádat o povolení ke změně. Nedávno jsme slyšeli od 33 lidí ve státě Džhárkhand, že jim bylo bez jakéhokoliv zdůvodnění oznámeno, že by se neměli obrátit. Neexistuje způsob, jak si na takové jednání stěžovat. Navíc se lidé velmi bojí.

Existují místa, kde křesťanství prospívá a roste?

Řekla bych, že se to děje po celé zemi. Církev početně roste. Je skutečně pozoruhodné, že navzdory všem těžkostem, patří většina lidí, kteří se setkávají v domech a kostelích, k první generaci věřících křesťanů.

Morven McLean

** jméno bylo změněno z bezpečnostních důvodů*

Prolomit ticho

Jedním z prvních kroků Viktora Orbána poté, co se dostal v roce 2010 po osmileté odmlce k moci a zahájil to, co sám nazývá změnou režimu, bylo, že výrazně redukoval počet ministerstev. Několik postů bylo sloučeno do kolosu s názvem Ministerstvo lidských zdrojů, z většiny ministrů jsou dnes státní tajemníci. To je i případ Tristana Azbeje, bývalého diplomata, který ve vládě plní poměrně netypickou úlohu. Šéfuje úřadu na pomoc pronásledovaným křesťanům a jeho agendou jsou lidé, kteří o Maďarsku možná nikdy neslyšeli. Při návštěvě maďarského premiéra v Bílém domě se o jeho práci pochvalně vyjádřil i Donald Trump. Může enfant terrible Evropy dělat něco lépe než ostatní?

Státní sekretář pro pomoc perzekvovaným křesťanům, co si pod tím představít?

Náš úřad vznikl v roce 2016 rozhodnutím maďarské vlády. Bylo to průkopnické rozhodnutí v tom, že sice existují neziskové a církevní organizace, které se problematice perzekvovaných křesťanů věnují, Maďarsko se však jako první země na světě k této agendě přihlásilo zřízením samostatné vládní agentury. Jsme součástí maďarské vlády, ale působíme za hranicemi Maďarska, ať už v bezprostřední pomoci ohroženým křesťanům nebo v mezinárodním lobbingu s cílem prolomit mlčení, které kolem tohoto tématu panuje.

Váš nadřízený je přímo Viktor Orbán, byl to jeho nápad?

Spadáme pod Viktora Orbána, konkrétně pod úřad premiéra, ne pod ministerstvo zahraničí, jak by se asi dalo čekat. Není tajemstvím, že nápad nebo motivace vzešla z jedné konference pořádané v létě 2016, již se zúčastnilo několik vládních představitelů včetně premiéra a vyslechli si svědectví blízkovýchodních a afrických křesťanských lídrů, kteří je informovali o neuvěřitelném rozsahu strádání tamních komunit. Na základě těchto šokujících skutečností premiér rozhodl o vzniku úřadu na pomoc pronásledovaným křesťanům.

Někdo by mohl oponovat, že ve světě trpí mnoho lidí, tak proč právě křesťané?

Západní kultura má dvojí morální povinnost pomáhat křesťanům. Máme skupinu, která je nejpronásledovanější na světě a v některých zemích na Blízkém východě a v Africe čelí násilí genocidních rozměrů, to

nás čistě z humanitárního hlediska nemůže nechat klidné. Zároveň jde o lidi, kteří jsou našimi bratry, když ne ve víře, tak jsou nositeli židokřesťanských kořenů. První křesťanské kultury existovaly v severní Africe, je to kolébka naší civilizace. Chtěl bych zdůraznit, že křesťanům pomáháme explicitně, ne exkluzivně. Když někde vznikne s naší podporou nemocnice nebo škola, je to vzepětí pro celou oblast a všechny její obyvatele bez ohledu na náboženství. Dále má Maďarsko jako každá země své humanitární projekty, které nejsou zaměřeny nábožensky. My stojíme mimo ně, navzájem si nekonkurujeme.

Jakým způsobem pracujete, jak si vybíráte projekty, které podpoříte, protože předpokládám, že máte limitovaný rozpočet.

Naše činnost je založená na úzké spolupráci s tamními církvemi a náboženskými společnostmi. Vybudovat tuto síť kontaktů byl první a nejtěžší úkol, bez ní bychom nemohli fungovat. Je všeobecně známo, že nejbrutálnější útlak křesťanů je v Severní Koreji, ale nemáme tam nikoho, s kým bychom se mohli spojit a distribuovat pomoc. Když pomáháme, tak si nemyslíme, že víme všechno nejlíp, ptáme se na jejich potřeby, co je nejpalčivější problém. Naší vlajkovou lodí je program Hungary Helps, který se zaměřuje na jednak na pomoc v akutních situacích, jako když křesťané prchali před Islámským státem nebo prchají před Boko Haram, tak jim zajišťujeme základní pomoc jako potraviny, ošacení, příkryvky, a jednak na dlouhodobější projekty, zde s návrhy přicházejí oni. Maďarsko je malá země, která není moc bohatá, ale pomoc v těchto oblastech je také mnohem levnější záležitostí než v Evropě. Máme zkušenost, že za dva miliony eur jsme v Iráku opravili celé městečko.

O co přesně šlo?

Chaldejské město Telskoff v severním Iráku, před válkou mělo asi jedenáct tisíc obyvatel, téměř všichni uprchli po vpádu Islámského státu v roce 2014. Když byly jejich jednotky poraženy, zůstalo po nich město duchů plné prázdných zničených budov.

S naší pomocí se do města se vrátil život, opravili jsme stovky domů, v nichž dnes žije většina předválečných obyvatel. Celkem se z třinácti set uprchlých rodin vrátilo zpátky tisíc. Telskoff je dcera Maďarska, jak lidé město přejmenovali. Všechno za méně než dva miliony eur. Existují odhady, mimochodem vypracované organizacemi George Sorose, o tom, kolik stojí integrace jednoho migranta v Evropě. Za stejnou cenu v Iráku postavíte domy pěti rodinám.

Kdybyste to měl posoudit z hlediska rozpočtu, kam dáváte nejvíce prostředků?

Je to právě na výstavbu a rekonstrukci bytových jednotek, nemocnic, škol a chrámů. Na Blízkém východě, ale i v Africe, momentálně v Nigérii a Kongu. Telskoff je pro nás vzorový projekt v tom, že se dá udělat mnoho za málo peněz. Na druhém místě je zajišťování pomoci v krizových situacích a starost o uprchlíky, ať už v Libanonu nebo v improvizovaných táborech v Nigérii. Poslední dva roky máme stipendijní program, poskytujeme stipendia blízkovýchodním a africkým křesťanům na maďarské univerzity, jedinou podmínkou je, že se po ukončení školy vrátí domů. Děláme i jednorázovou pomoc, kdy jsme například posílali peníze na Srí Lanku po teroristických útocích, na opravy poničených kostelů.

Moje drobná zkušenost s pomocí Africe je taková, že nejhorší je humanitární pomoc směřovaná vládami k vládám. Spolupráce s místními církvemi funguje?

Naše klíčové zásady jsou přímota a otevřenost. Nemáme zprostředkovatele, komu-

nikujeme přímo s těmi komunitami, přímo adresujeme pomoc, přímo dohlížíme na využití prostředků, nejsme závislí na mezinárodních agenturách ani na místních vládách, nemáme s tím další administrativní náklady. A upřímnost spočívající v tom, že se nemusíme obtěžovat s politickou korektností a pokrytectvím, které opanovalo tento prostor...

Máte problémy, že mluvíte tolik o křesťanech?

Hodně politických hráčů se snaží popřít nebo zmenšit rozsah pronásledování křesťanů, lze říct, že naším důrazem na křesťany se protivíme západnímu liberálnímu konsensu. Opakovaně se s tím setkáváme na mezinárodní aréně, kdy je nám vytýkáno, že bychom neměli hovořit o křesťanech, ale o pronásledovaných náboženských skupinách.

Jak si ten protitlak vysvětlujete?

Podle mě jsou to důvody ryze ideologické. Skutečnost, že křesťané čelí perzekuci ve více než osmdesáti zemích světa naráží na falešný narativ, že křesťanství je agresivní náboženství, že je opresivní. Druhý důvod je, že většina těch zemí je většinově muslimská a je zapovězeno uvažovat o islámu v těch kategoriích, v jakých titíž lidé uvažují o křesťanství.

Možná má logiku, že země, které se už nechápou jako křesťanské, nevidí důvod pomáhat křesťanům přednostně nebo víc než jakékoliv jiné skupině.

Ano, nelze přehlédnout, že Evropa opusťla svou křesťanskou identitu, ale toto jde dál než prostý fakt, že křesťané jsou dnes jen jednou z mnoha náboženských skupin i v Evropě, že být praktikující křesťan je menšinový fenomén i v Maďarsku. Jsme svědky antikřesťanského sentimentu jako poslední akceptovatelné formy diskriminace a intolerance v Evropě. My jako maďarská vláda říkáme, že s tím nesouhlasíme a je to nepřijatelné. Nikdy nebudeme skrývat nebo se stydět za to, že jsme tím, čím jsme dnes, díky židovství a křesťanství.

Maďarsko někdy čelí kritice kvůli přístupu k lidským právům...

Někdy? Jste laskaví! (smích)

Dobře, tak často. Když pak mluvíte o triplicích křesťanech, může to vypadat jen jako alibi pro nepomáhání migrantům v Evropě. Není na tom něco?

Od roku 2015 jsme nepřetržitě kritizováni za dodržování platných mezinárodních dohod, za to, že chráníme vnější hranici Evropské unie, přesně jak nám to ukládají smlouvy. Migrační vlna v roce zasáhla Maďarsko tak, že k nám přes Srbsko nelegálně přišlo čtyři sta tisíc osob, kteří překročili několikrát hranice a z valné většiny neměli zájem požádat v Maďarsku o azyl. To, že jsme vybudovali fyzickou bariéru a začali trvat na dodržování nějakých pravidel, z nás udělalo černé ovce. Maďarsko přijímá uprchlíky, kteří jsou uprchlíky podle práva. Pokud jde o ekonomickou migraci, myslíme si, že má být legální a kontrolovaná. Existuje právo na azyl, neexistuje právo vybrat si, kde budu žít, abych zlepšil své životní podmínky. Taková snaha je pochopitelná, ale její naplnění není lidským právem. Naopak lidé v Maďarsku a napříč Evropou mají právo být ochráněni před tímto masivním přívalem migrantů.

Které státy sdílejí zájem o křesťany, a kde jste narazili na to, že je to tabu?

Vytvořit mezinárodní aliance bylo nároč-

né. Naším prvním spojencem byla přirozeně polská vláda, s níž máme společný pohled na řadu otázek. Už jsme zahájili první maďarsko-polské projekty jako sirotčinec v Sýrii – vedený křesťany, nejen pro křesťany. Naší velkou nadějí je nicméně současná americká administrativa. Po nástupu prezidenta Trumpa došlo k určitým změnám, k větší otevřenosti, měli jsme několik přínosných schůzek, mimo jiné jsem se setkal s Jaredem Kushnerem, který projevoval živý zájem o naši problematiku. Sdíleli jsme s nimi své zkušenosti, v prosinci jsme podepsali memorandum s americkou vládní agenturou pro mezinárodní rozvoj s cílem koordinovat pomoc na území zasaženém řaděním islamistů, brzy ohlásíme první dva projekty v Iráku. Hledáme spojence, kde se dá. Maďarsko nechce mít status „osamělého obránce křesťanství“, spíše aby se ostatní země inspirovaly.

A méně příjemné zkušenosti?

Setkali jsme se s tím u několika západoevropských vlád, v Bruselu a na mezinárodních fórech, že se jim nelíbilo, že mluvíme jmenovitě o pronásledování křesťanů. Ta podrážděnost má stejné ideologické základy, argumentace je vedena v tom duchu, že máme mluvit o perzekuci náboženských, etnických a sexuálních menšin. Připustit, že je tu násilí vedené vůči křesťanům, protože jsou křesťané, je něco, co vyvolává odpor. Některé promigrační vlády také při každé možné příležitosti nabízejí řešení formou organizování migrace, což považujeme za nejhorší možné a nevěříme v jejich humanitární úmysly, vidíme za tím snahu získat levnou pracovní sílu. V dlouhodobém horizontu to není výhodné ani pro domácí obyvatelstvo, ani pro migranty. Představitelé křesťanů na Blízkém východě a v Africe se snaží udržet lidi na místě, opakují, že potřebují mladé muže. Řešením genocidy starobylých křesťanských komunit rovněž není příchod do Evropy, ale jejich zachování a zajištění prosperity.

S jakým přístupem se setkáváte od vlád v zemích, kde působíte?

My s nimi přímo nespolutracujeme, respektujeme jejich autoritu a snažíme se pro ně být transparentní, to považujeme za naši povinnost. Některé muslimské vlády samy usilují o zachování svých křesťanských menšin, za všechny mohu zmínit egyptskou vládu s prezidentem Sísím, která vyvíjí velké úsilí na ochranu Koptů. V některých zemích nemůžeme počítat s takovou podporou, ale snažíme se to řešit prostřednictvím dialogu a bilaterálních rozhovorů. Vysvětlujeme svůj přínos pro celou společnost.

Když zmiňujete egyptského prezidenta, na Západě kritizovaného za přístup k

lidským právům, nepodporují blízkovýchodní křesťané právě tento typ vlád silné ruky?

Necítím se být mluvčím blízkovýchodních křesťanů, nemám k tomu od nich žádné pověření ani kvalifikaci, ale z mého pozorování a rozhovorů vyplývá, že blízkovýchodní křesťané opravdu preferují autoritářské vlády, které je spíše ochrání, před nábožensky orientovanými vládami, byť s demokratickou legitimitou. Stabilita a bezpečnost na prvním místě.

Tristan Azbej (40)

Narodil se maďarským rodičům v Paříži, má francouzské a arménské kořeny. Čtyři roky žil v USA, na Virginia Tech získal doktorát z geověd. Byl aktivní v mládežnických organizacích Fidesz-KDNP, pracoval jako poradce parlamentní frakce a v kanceláři premiéra Viktora Orbána, čtyři roky působil jako maďarský diplomat v Izraeli. Je ženatý, otec tří dětí.

Konzervativní noviny - sul

Budapešť: Mezinárodní konference o pronásledování křesťanů

Maďarsko: V Budapešti se v listopadu konala mezinárodní konference o pronásledování křesťanů. Sešli se na ní patriarchové, kardinálové, politici a křesťané z celého světa.

„Máme 245 milionů důvodů být zde. To je totiž počet lidí pronásledovaných pro svou křesťanskou víru“ prohlásil při zahájení konference státní sekretář maďarské vlády pro podporu pronásledovaných křesťanů Tristan Azbej.

Tristan Azbej je motorem maďarské pomoci pronásledovaným křesťanským společenstvím zejména na Středním východě. Arcibiskup Bashar Warda z Erbilu v Iráku, sdělil CNA že doufá, že se dočká uznání skutečnosti pronásledování křesťanů na Středním východě od většího počtu evropských politiků “Rád bych se zeptal evropských vůdců, kdy se účinně vyjádří k pronásledovaným křesťanům na Blízkém východě. Maďarsko a Polsko se vyjádřily zcela jasně: křesťané jsou tam pronásledováni.”

Na konferenci se setkali náboženští představitelé ze Sýrie, Iráku a Libanonu včetně patriarchy Syrské orthodoxní církve Antiocha Ignatia Aphrema II., chaldejského katolického arcibiskupa z Mosulu Najeeba Michaela, a Rev. Josepha Kassaba, hlavy evangelikálních společenství Sýrie a Libanonu.

Biskup a primas arménské ortodoxní církve z Damašku Armash Nalbandian ve svém příspěvku zdůraznil, že v Sýrii probíhá cílené pronásledování křesťanů a je hrozbou pro Sýrii. „Ani ne před měsícem byl spolu se svým otcem Abrahamem Bedoyanem zastřelen otec Hovsep Bedoyan, hlava arménské katolické komunity v Sýrii v Kamišli, poblíž hranic s Tureckem“. K útoku se přihlásil IS“, řekl Nalbandian a dodal: „místní média oznámila tři bombové útoky v Kamišli, které se staly v den vraždy a byly také dílem IS.“

Katoličtí mluvčí na konferenci byli kardinál Peter Erdő, primas maďarský a arcibiskup Budapešti, kardinál Gerhard Ludwig Mueller, bývalý prefekt kongregace pro víru, arcibiskup Antoine Camilleri, apoštolský nuncius Etiopie, biskup Oliver Dashe Doeme z Maiduguri, Nigerie, biskup Matthew Hassan Kukah ze Sokoto, Nigerie, a arcibiskup Ephram Yousif Mansoor z Bagdádu.

Maďarský ministerský předseda Viktor Orbán měl na konferenci úvodní projev. Americký prezident Donald Trump pozdravil účastníky konference dopisem, který přečetl jeho asistent Joe Graogan. Maďarská a US vláda souhlasí se zahájením obnovy Karakoše, největšího města v Iráku s křesťanskou majoritou.

V. Orbán mimo jiné řekl: „Maďary vede křesťanská víra k pokoji a štěstí a je také závazkem maďarského státu chránit křesťanské komunity trpící pronásledováním po celém světě. Maďaři představují jen 0,12% světové populace. Máme tedy nějaký důvod hájit pronásledované křesťany? Naše odpověď zní ano!

Autor: Courtney Mares

Zdroj: Catholic News Agency (CNA)

Pákistán: Roste počet napadení křesťanských žen

Washington D.C. – Mezinárodní křesťanské uskupení (MKU) – Během prvních devíti měsíců roku 2019 dokumentovalo MKU v Pákistánu 34 zločinů únosů křesťanek, znásilnění a násilného přinucení ke konverzi na islám.

V říjnu 2019 byla 13 letá školačka sexuálně napadena a vydírána muslimským klerikem Qari Zahidem z místního semináře, a to podle sdělení místního lidskoprávního aktivisty opakovaně, včetně znásilnění. Děvče se bálo cokoliv říct rodičům, protože jí vyhrožoval, že ji i její rodinu zabije. Byla plná nenávisti na sebe a chtěla umřít. Nakonec se rozhodla sdělit vše rodičům a obrátit se na policii. Ta případ evidovala, ale nic proti pachateli nepodnikla.

Podobně si své vytrpěla 15 letá Maria, která byla znásilněna pěti muži, mezi nimiž byli i dva policisté. Navíc ji zbili a nutili mlčet. Opět pod výhrůžkou zabití. I tentokrát pro další „pokojné soužití“ nebyla podána žaloba. Obecně je svědectví křesťanů v převážně muslimské společnosti slabé a jen zřídka se podaří dosáhnout potrestání pachatelů. Aktivisté o potrestání pachatelů usilují ale často plní jen roli dokumentaristů smutných případů.

Zdroj: ADF

Brunej: Oslava vánočních svátků je trestným činem

V Bruneji, malém státě na ostrově Borneo, žije asi 10% křesťanů. Podle prohlášení sultána může být každý, kdo v Bruneji nelegálně slaví Vánoce, uvězněn až na pět let.

Sultán Hassanal Bolkiah vládne bývalé britské kolonii od roku 1967. V roce 1984 se sultán stal také premiérem, ministrem financí a zahraničí. V roce 2014 zavedl zákaz oslavy vánočních svátků, přijal přísnější trestní zákon založený na islámském právu šaría zahrnující i tresty jako ukamenování nebo amputaci.

Zákaz veřejného slavení vánočních svátků v Bruneji zavedli kvůli obavám, že jejich přílišné a otevřené slavení může svést muslimskou populaci na scestí.

Křesťané a jiní nemuslimové mohou Vánoce slavit, ale musí tak učinit v soukromí a musí nejprve upozornit úřady.

Místní islámští náboženští vůdci tento zákaz prosazovali a varovali, že vánoční výzdoba znamená odpadlictví od islámu.

Úředníci ministerstva pro náboženské záležitosti také údajně kontrolovali místní podniky, aby se ujistili, že nevystavují vánoční ozdoby, včetně čepic Santa Clause nebo vánoční pohledy.

Oslava Vánoc je trestána pokutou až 20 000 dolarů nebo až pětiletým vězením, případně oběma tresty zároveň. Slavit Vánoce je zakázáno také v Somálsku a omezení se na ně vztahují i v Tádžikistánu.

Globální pohled na jev pronásledování křesťanů

Náboženské násilí ve světě roste. Zahrnuje všechny možné formy zvěrstev až po genocidu a kriminální činy proti humanitě. Zatímco se násilí (a také vážné porušování lidských práv) dotýká všech náboženství (především menšin různých náboženských skupin), zvyšuje se útlak křesťanských společenství na celém světě.

Nedávná zpráva biskupa z Truro pro britské ministerstvo zahraničí uvádí „rozsáhlé diskriminační jednání a fyzické, často smrtelné, útoky na křesťanské děti, ženy a muže, mnohdy z nejchudších světových společenství.“ Studie dále dokládá, že křesťané jsou pronásledováni nejvíce. V červnu 2018 konstatoval Pew Research Center, že křesťané jsou pronásledováni ve 144 zemích. Podobně i Open Doors ve své přehledné zprávě za rok 2018 dokladuje nárůst pronásledování v 73 zemích (týká se 245 milionů křesťanů). Obě organizace se shodují, že křesťané čelí extrémnímu tlaku. (Pew výzkumné centrum i Open Doors jsou mezinárodně uznávané instituce monitorující pronásledování křesťanů).

Zprávy o pronásledování křesťanů nacházejí odezvu u některých vládních činitelů. Britský ministerský předseda Boris Johnson požádal biskupa z Truro o nezávislou zprávu a slíbil přijmout vládní opatření na podporu pronásledovaných křesťanů. Zatímco vláda Británie je v začátcích, některé státy už pronásledované křesťany aktivně podporují. Maďarsko založilo Státní sekretariát pro pomoc pronásledovaným křesťanům a vykazuje chválné výsledky.

Maďarská vláda také založila Maďarský pomocný program, který se zaměřuje na poskytování humanitárních služeb pronásledovaným křesťanům v řadě zemí na Středním východě a Africe. Rozsah činnosti se rozšiřuje i geograficky. Rozsáhlý projekt zahrnuje například obnovu celých vesnic na Ninivské pláni v severním Iráku, aby se mohli začít vracet křesťané vyhnaní Islámským státem. Péče je komplexní, děti mohou chodit do nových škol a funguje i nemocnice. V listopadu 2019 uspořádalo Maďarsko již druhou mezinárodní konferenci o pronásledování křesťanů, které se zúčastnilo 700 hostů.

Je mnoho cest a možností pomoci pronásledovaným a trpícím křesťanům. Konkrétní řešení vyžaduje důkladnou znalost formy a rozsahu násilí, ale i podporu domácího obyvatelstva.

Zdroj: ADF

PODĚKOVÁNÍ DÁRCŮM

Srdečné díky těm, kteří přispěli v období od 1.10.2019 do 30.11.2019

Mgr. Adlt Miroslav, ThDr Adámek Milan, Bartoš Ladislav, Benda Jan, Beneš Alfons, Benák Vladimír, Bervidová Aurelie, Dr Beránek Alois, Bezděk Jan, Biernát Josef, Bittner Josef, Blahuta Jan, Blechová Marie, Boráková Zdenka, Bouchal Pavel, Bouška Jiří, Breindl Barbara, Brich Václav, Brůna František, Ing. Bublan Jiří, Burget Radek, Burková Hedvika, Busková Milada, Běhanová Ludmila, RNDr Bílek Petr, Mgr. Čaňo Miroslav, Čechová Marta, Čermákovi Zdena a Michal, Červenka Jaroslav, Chalupecký Daniel, Charouzová Anna, Daňková Eliška, Ing Dlouhá Nicole, Mgr Doležel Karel, Doležel Radek, Dostalíkoví Ladislav a Libuše, Doubková Jiřina Liliana, Droppa Damian DiS, Duba Roman, Mgr. Dubský Zdeněk, Ducháč Aleš, Dřevjaná Uršula, Mgr Erhartová Jitka, Exner Karel, Ing Fajmon Vladimír, Ing Faltýnek Josef, Felner František, Fenclová Marie, Frolková Noela, Frydrychová Věra, Fujáková Růžena, Gabrielová Anežka, Gleisner Karel, Grubhoffer Stanislav, Gréčmanová Mária, Hamingerová Jana, Hana a JUDr. František Borkovi, Hana Vojtěch, Hanousková Eliška, Mgr. Hanák Martin, Haršová Marie, Hašková Dominika, Herynková Miloslava, Hess Václav, Hobzová Hedvika, Holečková Běla, Holub Jaroslav, Ing Holub Vítězslav CSc, Holá Jaroslava, Ing Holinská Jana, Horák Jan, Houška David, Hošková Ludmila, Hronková Marie, Jakubec Matouš, Jambor Josef, Janďáček Milan, Janečková Dagmar, Janoušek Martin, Jargusová Anděla, Jarkovská Ludmila, Jelínek Severín, Jeníček Antonín, Ježová Marie, JUDr Jiříček Vít, Joudal Karel, Mgr Juchelka Gabriel, Jílek Petr, Jónová Veronika, Kacálková Helena, Ing. Kadlec Jiří, Kalinová Marie, Mgr Karasz Martin, Mgr Kaška Pavel, Kašková Jana, Kašpárková Jarmila, Klášter sester Radostného Navštívení Panny Marie, Klimeš Pavel, P. Klíma Jan, Klíma Miloslav, Klíč Tomáš, Knob Vilibald, Knotková Marie, Koláček Květoslav, Kolářová Hana, Konečná Jana, Kongregace Sester Nejsvětější Svátosti České Budějovice, Kopeček Lubomír, Mgr Kopečný Vojtěch, Bc. Kozelková Zdenka, Kraus Milan, MUDr Krejčířová Danuše, Krejčová Jana, Kružík Václav, Kudla Martin, Kulihovi, Kurková Terezie, Kuráň Zdeněk, Kusý Vlastimil, Lacinová Alžběta, Lazebníček Lukáš, Laštovicová Marie, Lichá Terézia, Ličman Jan, Ing. Loub Josef, Machynková Marie, Ing Macíček David a Petra, PhDr. Mančalová Jana, Marková Jana, P. Matras Josef,

Matušů Anežka, Michalcová Jitka, Michalčíková Libuše, Michl Jindřich, Ing Mikeš Pavel, Mikula Albert, Mikulášková Jaroslava, Ing. Mikšů Jindřich, Minářová Jitka, Miškovská Eugenie, Mokry Jan, Moravcová Ludmila, Mühlová Irena, Navrátil Milan, Mgr Nedvěďová Marie, Mgr Neudert Jan, Neužil Jan, Novosad Antonín, Nováková Veronika, Ohryzek Pavel, Okáníková Ludmila, Ondruš Jiří, Mgr Papicová Ludmila, Pavelková Eva, Pavlíková Bohumila, Petřina Milan, Plecháčová Zdena, Podestátová Jaroslava, Podešvová Emilie, Pohunková Miroslava, P. Mgr. Poláček Bohumil, Polívková Michaela, Pomkla Petr, Pospíšil Milan, Pozděňová Anna, Bc.Pořízek Miroslav a Šárka, Prentisová Michaela, Procházka Vít, Procházková Alžběta, Provazník Jiří, Průchová Emilia, Ptáček Bořivoj, Mgr Ptáček Petr, Pumpřlová Pavla, Radíkovská Marie, Raszyková Ludmila, MVDr. Reichel František CSc, Romer Pavel, Růžičkovi, Řád menších bratří v Liberci, Říčánková Blanka, Říhák Hynek, ŘKF Bystř v O. h., ŘKF Louňovice, ŘKF Rouchovany, ŘKF. Roudnice n. L., Řk farnost Staňkov, Řk.farnost Starý Jičín, Sarofin Andrej, Schneider Václav, Ing Sedlák Jaromír, MUDr Skovajsa Petr, Sládečková Marta, Ing Sláma Jan, Slámová Eva, Slánský Stanislav, Slušítková Ludmila, P. Smolen Štěpán, Smolíková Hana, Smyčková Dana, Sobek Oldřich, Sojka Bohumír, Sokolová Anna, Ing. Solář Jiří, Sovadinová Marie, Stillová Ludmila, Stoklásek Josef, Straková Mária, Stulová Anna, Suchý Jan, Svrčina Miroslav, Synek Luděk, Synková Marie, Šerý Lukáš, P.Mgr. Šich Josef, Šimíček Marek, Široká Silvie, Špačková Felicitas, Mgr. Šplouchal Jan, Štelclová Anežka, Štván Jaromír, Teplá Zdenka, Ing Tichý Borek, Tobola Petr, Tomášek Tomáš a Veronika, Uhlík Václav, Utíkalová Marie, Vala Radek, Valerovi Tomáš a Renata, Vanova Veronika, Vančíkovi Jaroslava a Alois, Vendelínová Lidie, Vítovi Zdeněk a Pavlína, Vlasková Agnesa, P. Mgr. Vlček Josef, Voláková Drahomíra, Vondrák Luděk, Vopelková Ludmila, Vožar Marek, Zdražil Petr, st, Zieglerová Marie, Ing. Záleský Jaroslav a Jitka, MUDr Zítková Ludmila, Ing. arch. Žalud Stanislav, Železná Marta, Ing Žingor Daniel, Žlebek Jiří

**„Kdo dává, dostává,
mnohem víc přijme...“**

sv. František z Assisi

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

CZECH REPUBLIC

OP

2019/05333

Zpravodaj CSI je adresátům zaslán s jejich souhlasem a adresy v žádném případě neposkytujeme třetím osobám.

Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) je dobrovolné neziskové sdružení lidí, kteří chtějí nenásilným způsobem diplomatickými prostředky pomáhat hájit právo na vyznání tak, jak je to vyhlášeno ve Všeobecné deklaraci lidských práv OSN, zvláště ve Článku 18.

Potřebné spojení na Křesťanskou mezinárodní solidaritu:

Křesťanská mezinárodní solidarita - CSI

P. O. Box 11

549 01 Nové Město nad Metují

Tel: 491 470 084

737 852 903 T-Mobile

e-mail: csi.czechrepublic@gmail.com

Internet: www.csi-cr.cz

Bankovní spojení:

Česká republika

ČSOB Československá obchodní banka

č.ú. 0278125043 / 0300

Slovenská republika

Prima banka

č.ú. 837 035 3002/5600

IBAN: SK75 5600 0000 0083 7035 3002

Úkoly CSI mohou být:

- modlitba za pronásledované křesťany
- psaní protestních dopisů patřičným politikům a úřadům
- sbírání podpisů ve prospěch pronásledovaných
- psát dopisy vězněným a jejich rodinám
- podle možnosti poskytovat hmotnou podporu jednotlivým případům
- působit na vládu a politiky, aby se Česká republika na mezinárodním poli zastávala pronásledovaných křesťanů
- přinášet zprávy v médiích o pronásledovaných křesťanech a o činnosti CSI
- organizovat prosebné společné modlitby
- finanční podpora

Přetisk textů tohoto zpravodaje je možný s udáním pramene. Vydává Křesťanská mezinárodní solidarita (CSI) jako zpravodaj pro vnitřní potřebu.

Za redakci a úpravu zpravodaje zodpovídá Ing. Monika Kahancová.

MK ČR E 12619

Tisk - Tiskárna Smola

Podávání novinových zásilek povoleno Dohodou o podávání poštovních zásilek OBCHODNÍ PSA-NÍ č. 708 03/2002 ze dne 13. 12. 2001.